

GOVOR NA ZATVARANJU

56. Teološko-pastoralnog tjedna
28. siječnja 2016.

PROF. DR. SC. TONČI MATULIĆ

Dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Predavači su uložili napor, svatko u vlastitoj mjeri, ne bi li nam približili otajstvo Boga, bogatog milosrđem, koji i svojega ljubljenog Sina Jedinca nije poštedio patnje, muke i smrti na križu da bi ga po slavnome uskrsnuću učinio konkretnom vjerom, nadom i ljubavlju kojima imamo pristup, nepresušnim vrelima božanskoga bogatstva koje je milosrđe.

Božje milosrđe je najdublje ustrojstvo i najdublji sadržaj Božjega sebe-priopćenja i sebe-darivanja koje ima ime, ime nad svakim imenom, ime Isusa Krista po kojemu je sve stvoreno, u kojemu je i sve otkupljeno i spašeno.

Isus Krist, zgusnuta i kratka Božja Riječ, sažima u sebi sve što je Bog Abrahamu, Izaku i Jakovu učinio u stvaranju, rekao u spasenju i izvršio u otkupljenju.

Vječna Riječ Očeva po utjelovljenju oplijenila je sebe i očitovala svoju slavu i život koji ima u Bogu od vječnosti. Ali Bog nije ideja, Bog nije teorija, Bog nije, makar i savršeni, nauk, Bog nije led zakona. Bog nije tekuća magma života koja spaljuje sve pred sobom.

Ne, Bog utjelovljene vječne Riječi je Otac, Otac milosrđa i Bog svake utjehe.

A budući da o Bogu možemo govoriti samo ako imamo ideju, ako se krećemo labirintima teološke teorije, ako ostajemo u granicama prokušanoga iskustva Boga u službenome nauku, onda smo uvijek iznova izazvani, zapravo prozvani, preispitivati ustaljene ideje, teorije i nauk o Bogu.

Jer, Bog Isusa Krista koji nije ništa od toga, do nas ljudi se spušta na način primjeren primatelju i nama ljudima se prilagođava da ga možemo susresti, prepoznati, pojmiti, doživjeti, imenovati.

Ime mu je Otac, čije božansko očinstvo svi zadobismo u istobitnome Sinu Jedinorođencu, koji nam objavi lice Boga Oca i svojim životom, svojom žrtvom daje nam dostojanstvo djece Božje. Sinovi i kćeri Božje smo u Sinu.

Tako nam se Sin Isus Krist pokazuje, objavljuje, kao posljednja i nenadmašiva Očeva Riječ po kojoj smo stvoreni, u kojoj smo otkupljeni i spašeni, to jest milosrđem okupani i nanovo stvoreni i predodređeni za vječno blaženstvo u kojemu ćemo susresti apsolutnu istovjetnost Božje ljubavi i Božjega milosrđa, a sada ih samo dokučujemo.

Nije stoga nikakav vanjski dodatak, nekakvo naknadno smekšavanje neumljivosti, krutosti i intranzigentnosti pravednoga Boga, odnosno Božje pravednosti, kada Isus Boga naziva svojim Ocem, kada nas Isus uči da Boga zovemo našim Ocem, kada Isus Boga Oca otkriva, očituje, predstavlja kao milosrdnoga Oca, Oca punog sućuti, punog osjećajnosti, punog nježnosti i brižnosti prema svojoj ljubljenoj djeci i to do te mjere da bismo ga radije nazivali Majkom, jer Bog koji je začetnik, stvoritelj i darovatelj života treba biti, jer jest, Otac i Majka. Bog Isusa Krista nije pola roditelja, nego cijeli i savršeni Roditelj.

Njemu, našem Roditelju, u zajedništvu s Rođenim u kojemu smo svi ponovo rođeni pristupamo kao djeca, ali ne kao djeca jednog roditelja nego kao djeca Roditelja, darovatelja naravnoga života i začetnika nadnaravnoga života po Kristu u nama.

Ali, ispovijedite se, jer je preveliko milosrđe Božje. Sin je uzeo na sebe grijeh svijeta, sve grijehe ljudi, da bi nas od grijeha oslobodio – otkupio.

Priznati grijeh čin je milosrđa, jer priznanjem grijeha zadobivamo prvu i posljednju riječ Božjega milosrđa, uranjamo u život i izranjamo u ocean Božjega milosrđa, oblačimo bijelu haljinu izbijeljenu u krvi Božjega milosrđa, poskakujemo od neprolazne radosti koju uzrokuje Božje milosrđe.

To Božje milosrđe, beskrajno, neograničeno, dobrohotno, čovjekoljubivo i blagonaklono jest Isus Krist.

Po Njemu, s Njime i u Njemu pastoral Božjega milosrđa nije nikakav projekt, program, predmet, kurikulum, nego je milosrđe znak vjere, nade i ljubavi koji udišemo, svjetlo vjere, nade i ljubavi kojim vidimo, život vjere, nade i ljubavi koji živimo, hrana vjere, nade i ljubavi koju jedemo i kojom glad ublažavamo, piće vjere, nade i ljubavi koje pijemo i kojim žeđ tažimo, odijelo vjere, nade i ljubavi koje nosimo, dom vjere, nade i ljubavi u kojem živimo, zajednica vjere, nade i ljubavi kojoj pripadamo.

Udisati zrak Božjega milosrđa, gledati očima Božjega milosrđa, živjeti životom Božjega milosrđa, hraniti se hranom Božjega milosrđa, poжити se pićem Božjega milosrđa, odijevati se odijelom Božjega milosrđa, stanovati u domu Božjega milosrđa.

To je pastoral, jer to je naša Crkva, to je poslanje Crkve, to je djelovanje Crkve. Narav – Božje milosrđe. Poslanje – Božje milosrđe. Djelovanje – Božjeg milosrđa.

Hajdemo sestre i braćo, ustanimo i pođimo razvaljenom i svakovrsnim zlom mrcvarenom čovjeku današnjice i navijestimo mu: odgovor na sva tvoja pitanja, rješenje svih tvojih problema, ispunjenje svake tvoje nade, sadržaj tvoje konačne sreće jest Isus Krist – Božje milosrđe!

Vršimo milosrđe, činimo djela milosrđa, da suvremeni svijet i čovjek osjete ljubav i brižnost vječnoga Roditelja koji nas je stvorio i spasio nadspoznatljivom ljubavlju Sina Isusa Krista.

Dosljedno, jer je Crkva Božja i Kristova, onda je ime Crkve milosrđe!
Crkva milosrđa i milosrdna Crkva.

Trenutak je da se javno izreknu riječi iskrene zahvale. Ponajprije članovima Povjerenstva za Teološko-pastoralni tjedan, predsjedniku dr. sc. Anti Barišiću i članovima prof. dr. sc. Boži Lujiću i dr. sc. Tomislavu Kovaču, koji su podnijeli najveći teret oko organizacije i realizacije Teološko-pastoralnog tjedna. Od srca vam hvala i preporučamo se za ubuduće!

Zahvala ide svim predavačima koji su prihvaćanjem sudjelovanja, pripremom, izlaganjem i raspravama dijelili s nama bogatstvo Božjega milosrđa u teologiji s pogledom na pastoralno poslanje i djelovanje Crkve.

Dugujemo veliku zahvalu također stručno-administrativnim službama našega Fakulteta, koje su svojom raspoloživošću i marljivošću učinile da puno toga o skladno funkcionira na dobrobit svih.

Zahvaljujem od srca rektoru Međubiskupijskoga sjemeništa Domagoju Matoševiću, u zajedništvu s drugim poglavarima i sjemeništarcima za domaćinstvo, gostoprinstvo i pomoć da Teološko-pastoralni tjedan ne samo uspije nego i da ostane u lijepom sjećanju.

Zahvala predsjedateljima euharistijskih slavlja, kardinalu Josipu Bozaniću i kardinalu Vinku Puljiću, i za upućene pastirske riječi.

Zahvala svim bogoslovima za sve logističke poslove i podršku, na svim mjestima i u svakom pogledu, kod prijave, ovdje u dvorani, na hodnicima, u Crkvi kod ceremonija.

Zahvala mješovitom zboru *Instituta za crkvenu glazbu* za sudjelovanje u liturgijskom slavlju prvoga dana.

Zahvala našim podupirateljima i medijskim pokroviteljima izdavačkim kućama *Kršćanskoj sadašnjosti* i *Glasi Koncila*.

Zahvala svim medijima i novinarima, crkvenim i svjetovnim, koji su ovaj događaj prenijeli čitavoj hrvatskoj javnosti, a nadamo se da će ga držati živim i dalje.

Zahvaljujem svima Vama, drage sestre i braćo, sudionici 56. Teološko-pastoralnoga tjedna, u zajedništvu s našim pastirima, a posebice u zajedništvu s uzoritim gospodinom kardinalom Josipom Bozanićem, nadbiskupom zagrebačkim i velikim kancelarom Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u

Zagrebu, koji svojom nazočnošću i sudjelovanjem niste samo uzveličali ovaj skup nego ste ga ponovno učinili smislenim, opravdanim, plodnim i obećavajućim za budućnost.

Hvala vam i za jaku riječ, riječ nade.

Dragi prijatelji, svi zajedno i svatko osobno, neka uzme i prihvati riječ iskrene zahvale za doprinos trodnevnome zajedništvu pod okriljem Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

KBF nas je sve u svoje vrijeme uputio u vjeru koja traži razumijevanje – u teološko promišljanje o Božjemu milosrđu. KBF i danas u svima nama nastoji podržavati svjetlo teološkoga promišljanja u odnosu na svekoliko pastoralno djelovanje.

KBF vas sve očekuje i dogodine na istome mjestu s novom temom nadahnutom teološkim promišljanjem vjere i zajedničkim pronalaženjem pastoralnih rješenja.

Na kraju, neka Krist Gospodin, izvor i vrhunac Božjega milosrđa, upravlja korake vaše, neka prosvjetljuje pameti vaše i neka grije srce vaše da uzognete u pastoralnom zauzimanju provoditi revoluciju Božjega milosrđa i nježnosti.

Želim vam svima sretan put i neka vas Bog čuva na povratku.

Proglašavam 56. Teološko-pastoralni tjedan zatvorenim.